

**HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA
NACIONALNI URED ZA KATOLIČKE ŠKOLE**

**ODGOJNO-OBRAZOVNI PROJEKT
KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE
*S PRAVOM JAVNOSTI U VIROVITICI***

Prosinac 2015.

SADRŽAJ

1. UVOD	4
2. POVIJEST ŠKOLE	5
3. ŠKOLA DANAS	7
4. IDENTITET ŠKOLE	8
5. ODGOJNO-OBRAZOVNA ZAJEDNICA	9
5.1. Odgojni ambijent	9
5.2. Nastavnik	10
5.2.1. Nenastavno osoblje.....	13
5.2.2. Trajna formacija.....	14
5.2.2.1. Stručna formacija.....	15
5.2.2.2. Duhovna formacija.....	15
5.2.3. Odnos nastavnik – učenik.....	16
5.2.3.1. Dodatni i dopunski rad s učenicima.....	17
5.2.3.2. Individualni razgovori s učenicima.....	17
5.2.3.3. Natjecanja.....	17
5.2.3.4. Molitva.....	19
5.2.4. Odnos nastavnik – roditelji.....	19
5.2.4.1. Individualni razgovori s nastavnicima.....	20
5.2.4.2. Roditeljski sastanci.....	20
5.2.5. Odnos među nastavnicima.....	20
5.2.6. Vjeroučitelj.....	21
5.2.7. Duhovnik škole.....	21
5.3. Obitelj – prva i trajna odgojna zajednica	22
5.3.1. Odnos škola – obitelj.....	22
5.3.1.1. Predavanja.....	22
5.3.1.2. Radionice za roditelje i obitelji.....	23
5.3.1.3. Zajednička misna slavlja.....	23
5.3.1.4. Zajednička druženja.....	23
5.4. Učenik u središtu odgoja	23

6. NAŠA PEDAGOGIJA	24
6.1. Odgojno-obrazovne ponude	25
6.1.1. Vjerske aktivnosti.....	25
6.1.2. Kulturne aktivnosti.....	26
6.1.3. Sportsko-rekreativne aktivnosti.....	26
6.2. Preventivni rad s učenicima	27
6.3. Odgojni autoritet i pravila	27
6.3.1. Kućni red.....	28
6.3.2. Odgojna pravila.....	28
6.3.3. Bonton škole.....	28
6.4. Oporavak i osnaživanje	28
6.4.1. Pedagoške mjere.....	29
6.5. Vrednovanje	29
6.5.1. Izveštaji na polugodištu i na kraju školske godine.....	29
6.5.2. Ankete o učiteljima i stručnoj službi.....	30
6.6. Suradnja s drugim školama	30
6.6.1. Susreti katoličkih osnovnih i srednjih škola na biskupijskoj razini.....	30
6.6.2. Susreti katoličkih škola na državnoj razini.....	30
7. Literatura	31

KATOLIČKA KLASIČNA GIMNAZIJA S PRAVOM JAVNOSTI U VIROVITICI

1. UVOD

Katolička škola je škola za osobu i škola koju čine osobe. Svaka osoba, u svojim materijalnim i duhovnim potrebama u srcu je Isusova učenja – zato je razvoj osobe cilj katoličke škole.

U svome poslanju, povjerenom joj od Isusa Krista, Crkva pronalazi razlog za osnivanje i djelovanje katoličkih škola. To poslanje je dovesti čovjeka do njegova ljudskog i kršćanskog savršenstva, do njegove zrelosti u vjeri. Upravo na tom poslanju temelji se odgojno-obrazovni projekt koji treba imati i provoditi svaka katolička škola, a u kojemu se skladno stapaju vjera, kultura i život. Osnovno obilježje tog projekta je sinteza vjere i kulture, znanja i mudrosti, potraga za istinom. Projekt usmjerava prema poruci spasenja, tako da svjetlo vjere obasjava spoznaje o svijetu, životu i čovjeku, koje učenici postupno stječu.

Kongregacija za katolički odgoj izdala je odredbe i smjernice prema kojima posebnu pozornost treba posvetiti općim kriterijima koji moraju usklađivati kulturalne, didaktičke, društvene, građanske i političke odabire. Ti odabiri moraju uvijek biti vjerni Evanđelju koje naviješta Crkva. Stoga je temelj odgojno-obrazovnog projekta sam Isus Krist, misliti i djelovati po Evanđelju, prihvaćajući blaženstva za normu života. Upravo zbog toga u katoličkoj školi evanđeoski principi postaju norme odgoja, nutarnji pokretač i konačno odredište samog odgojno-obrazovnog projekta, a on postaje uvjerljiv samo ako ga ostvaruju osobe koje su motivirane, svjedoci živoga susreta s Kristom u kojem jedinom čovjek pronalazi pravo svjetlo života.

Takav odgojno-obrazovni projekt može se ostvariti samo zajedničkim naporom cijele odgojno-obrazovne zajednice. Zadaća svih koji sudjeluju u odgojno-obrazovnom procesu u školi je stvoriti miran i radu prilagođen ambijent gdje svatko izvršava vlastite dužnosti, znajući da može računati na razumijevanje i odgovornost svih i stvoriti ozračje iskrenog dijaloga koji olakšava međuljudske odnose.

2. POVIJEST ŠKOLE

Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Virovitici nalazi se na području Virovitičko-podravске županije.

Županija obuhvaća 3 grada (Orahovica, Slatina i Virovitica) i 13 općina (Crnac, Čačinci, Čađavica, Gradina, Lukač, Mikleuš, Nova Bukovica, Pitomača, Sopje, Suhopolje, Špišić Bukovica, Voćin i Zdenci) te ima oko 85.000 stanovnika (popis iz 2011. godine). Virovitičko-podravska županija nalazi se u dvije tradicionalne ili povijesne regije: krajnji zapadni dio županije – općina Pitomača - nalazi se u Podravini i tu se izvorno govori kajkavskim narječjem, dok se sve ostale općine i sva tri grada nalaze u Slavoniji i tu se izvorno govori štokavskim narječjem. Ova jezična podjela govori nam o dosezima osmanlijskih osvajanja. Postoji i prirodno - geografska cjelina Podravina koja se proteže uz Dravu otprilike od Varaždina do Osijeka, promatrajući Podravinu na taj način tada se cijela Virovitičko-podravska županija nalazi u Podravini. Grad Virovitica je srednjovjekovnog postanka, a godinu njegova utemeljenja jednostavno je upamtiti 1234. godina. Virovitica je bila središte Virovitičke županije u srednjem vijeku i istaknuto prometno - geografsko središte Hrvatsko - Ugarskog Kraljevstva. Sredinom 16. st. Virovitica pada u ruke Osmanlija koji dolaze do poznate linije Virovitica - Čazma - Sisak - Karlovac - vrhovi Velebita - ušće rijeke Zrmanje. Rekonkvistom Habsburgovca i narodnih vojski oslobođena je Ugarska i cijela današnja Slavonija krajem 17. st. U 18. st. Virovitica postaje središte obnovljene Virovitičke županije, a u njoj se grade franjevački samostan i crkva sv. Roka, krajem stojeća i dvorac obitelji Pejačević, koji će biti dovršen početkom 19. st.

U Domovinskom ratu Virovitičani se ističu u obrani svoga grada, ali i domovine na različitim bojištima. Danas je Virovitica važno upravno, prometno, trgovačko, industrijsko i obrazovno središte. Prometna je povezanost sa Školom, iz udaljenijih mjesta i naselja, solidna. Gradovi, općine i naselja u Županiji prometno su povezani cestama i djelomično željeznicom što olakšava dolazak i odlazak učenika u Školu koji stanuju u okolnim naseljima. Učenici putuju organiziranim prijevozom - autobusom ili vlakom.

Utemeljenjem Požeške biskupije 1997. Virovitica ulazi u njezin sastav. O desetoj obljetnici utemeljenja Požeške biskupije, 2007. godine, utemeljene su katoličke gimnazije u Požegi i Virovitici kao iskorak ove mlade Mjesne Crkve na području odgoja i obrazovanja. Utemeljenjem ovih škola

možemo reći da se u ovom dijelu Slavonije, ali i šire vraćamo na izvore jer je obnovom života u Slavoniji, nakon oslobođenja od Osmanlija, školstvo bilo u rukama Crkve (bilo je i u srednjem vijeku), tako je na području Virovitice bilo u rukama franjevac. Povezanost s evanđeljem i kršćanskom kulturom ne znači nedostatak obrazovne ambicije, upravo suprotno ona iz njih izvire.

Dana 14. ožujka 2007. odlukom prvog požeškog biskupa msgr. dr. Antuna Škvorčevića utemeljena je Katolička klasična gimnazija u Virovitici i tako obogaćena ponuda gimnazijskog obrazovanja u našem gradu jer se ono obogaćuje s klasičnim programom na čemu Virovitici mogu pozavidjeti i znatno veće urbane cjeline diljem Hrvatske. Upisnim područjem s kojeg se učenici upisuju u Katoličku klasičnu gimnaziju s pravom javnosti u Virovitici smatra se Republika Hrvatska. Osobito važan dio upisnog područja je sjeverozapadno područje Požeške biskupije.

Iako je Škola imala svoje prvo sjedište na današnjoj adresi, nakon upisa prve generacije učenika morala je napustiti taj prostor i otići u novu zgradu Strukovne škole u Vukovarskoj ulici. Na raspolaganju Školi bile su dvije prostorije, a mogla se je koristiti i dvoranom Tehničke škole. Ravnateljev ured bio je i tajništvo i računovodstvo kao i zbornica. Učionica vjeronauka, preko puta spomenute multifunkcionalne prostorije, služila je za održavanje nastave prvim učenicima Škole. Bilo je to petnaest junaka, koji su okruženi drugom školom i učenicima držali se zajedno te oblikovali respektabilan kolektiv koji je i danas dobro povezan. Unatoč vrlo ograničenom prostoru, biskupija se pobrinula za kvalitetno opremanje Škole, stigli su i prvi uspjesi na županijskim natjecanjima, a učenici su nastupili i na malonogometnom turniru katoličkih škola Republike Hrvatske na Bjelolasci.

Iduće školske godine Škola je preselila u zgradu vojnog saniteta u krugu bivše virovitičke vojarne. Osnivač je omogućio preuređenje ove građevine, tako je ovdje s vremenom bilo šest dobro opremljenih učionica, zbornica, tajništvo, ravnateljev ured, računovodstvo, čajna kuhinja... Za nastavu TZK korišteno je igralište u krugu bivše vojarne, a po studeni i kiši učenici su se razgibavali u napuštenoj zgradi pored same Škole. U ovoj školskoj zgradi po prvi puta imali smo sva četiri razreda, u njoj je stvaran prvi broj školskog časopisa Lux, održani su prvi Dani otvorenih vrata 2011. u znaku antike, ali i kršćanske kulture, iste godine je bila i prva svečana podjela svjedodžbi maturantima koju je svojim dolaskom obogatio biskup.

U jesen iste, iz više razloga značajne za Školu 2011. godine, Škola se je vratila u zgradu iz koje je i započela svoje djelovanje. Došavši na adresu Trg Ljudevita Patačića 3, Škola se je našla ne samo u središtu grada već i u središtu njegova obrazovanja. Možemo zaključiti našla se je tamo gdje joj je

po svemu i mjesto. Upravo s ove adrese došlo je šest državnih prvaka u natjecanjima iz znanja (tri puta Luka Tripalo, dva puta Marin Kutnjak i jednom Leo Fel), a Škola je postala poznata po natjecanjima na različitim razinama. Ovo je najveći prostor kojim se Škola do sada koristila - na raspolaganju su djelatnicima i učenicima osam učionica (u jednoj je knjižnica, a dvije su prilagođene nastavi TZK) prostorije za djelatnike, kabineti i kapelica, koja posebno oživi za vrijeme adventa. Tu su i pokrajnja igrališta.

Krajem 2014. godine biskupija je kupila ovaj prostor od Grada Virovitice i danas je njegov vlasnik. Školske godine 2014./2015. nastao je logo Škole koji prožet kršćanskim simbolima (pokušajte ih pronaći na njemu) i ugodnim šarenilom govori o kreativnom zajedništvu Škole, koje možete pratiti i na facebook stranici Škole.

2015.g. požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević osniva u Virovitici i Katoličku osnovnu školu što će značajno povećati broj učenika u prostoru u kojem se nalazimo te se očekuju fizionomske promjene koje će još više naglasiti njezinu poziciju u središtu grada, ali i njegoa obrazovanja.

3. ŠKOLA DANAS - Škola kreativnog zajedništva

Protekle dvije godine Škola se u javnosti prezentira kao: „Škola kreativnog zajedništva“. S tom mišlju želi se roditeljima i učenicima iz naše okoline u prvom susretu izreći ono što je cilj i središte djelovanja škole. U središtu rada nalaze se učenik i njegovo znanje (individualan pristup u radu), ali ne želi se zanemariti niti duhovna dimenzija svakog učenika koja se izražava i odjelotvoruje kroz kreativnost u radu. Ako se kreativnost živi kroz međusobnu izgradnju, onda možemo govoriti o kreativnom zajedništvu, tj. specifičnom odgoju. Specifičnost odgojnog djelovanja škole temelji se na kršćanskoj antropologiji koja ističe važnost i poštovanje svake osobe kao božjeg stvorenja. Konačan cilj djelovanja škole je razvoj potpuno izgrađene i cjelovite osobe spremne za izgradnju i obogaćenje našeg društva.

Iako škola djeluje tek osam godina iza sebe ima mnogo uspjeha i rezultata na brojnim županijskim i državnim natjecanjima koji dokazuju kvalitetu i predanost u odgojno-obrazovnom radu, ali i evangelizacijskom djelovanju u našoj sredini.

4. IDENTITET ŠKOLE

Identitet katoličke škole jednak je identitetu Crkve iz koje izbijaju izvorne i autentične dimenzije katoličke škole koja se ustrojava kao crkveni subjekt i kao takva je mjesto autentičnog i specifičnoga pastoralnog djelovanja. Katolička škola je privilegirano mjesto kršćanskoga odgoja kao dio evanđeoskoga poslanja Crkve. Crkvenost katoličke škole stoga, nije neki vanjski dodatak, nego temelj, izvor i sadržaj njezinoga katoličkog identiteta kao odgojno-obrazovne ustanove. Sv. Ivan Pavao II. kaže da su katoličke škole istovremeno mjesta evangelizacije, cjelovitoga odgoja, inkulturacije i učenja o životnome dijalogu između mladih i različitih religija i društvenih okruženja.

Zahtjev za eklezijalnim, tj. katoličkim identitetom škole ne pretpostavlja zatvaranje pred svijetom, pred drugima i drugačijima, nego upravo suprotno, pretpostavlja još veće dijaloško otvaranje prema svijetu, drugima i drugačijima. Katolička škola, upravo kao crkvena škola, pretpostavlja sklad i jedinstvo vjere, kulture i života koji su vlastiti Crkvi kao takvoj koja je poslana svim narodima do konca vremena naviještati Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu. Katolička škola može vršiti svoje odgojno-obrazovno poslanje kao odgojno-obrazovna ustanova koja odgaja i izgrađuje sklad i jedinstvo vjere, kulture i života učenika, samo kad je svjesna svoje duboke eklezijalne naravi. To je pretpostavka kršćanske zrelosti i odgovornosti u današnjem svijetu velikih izazova, brzih promjena i duboke krize.

Slijedom toga deklaracija *Gravissimum educationis* daje odlučni zaokret u povijesti katoličke škole. To je prijelaz iz škole – institucije, u školu – zajednicu. Ova zajednička dimenzija Crkve i škole nije neka sociološka nego prije svega teološka kategorija jer ona ulazi u viziju Crkve kao Božjeg naroda. Škola obavlja pravu i izuzetnu pastoralnu službu jer obavlja kulturno posredništvo, vjerna Evanđelju i u isto vrijeme poštujući autonomiju i kompetenciju znanstvenoga istraživanja. Cjelokupna školska zajednica – s raznolikim ulogama, ali istim ciljevima – dobiva svojstva kršćanske zajednice, budući da je ona mjesto prožeto ljubavlju. Stoga su ključni elementi katoličke škole prije svega ambijent, prostor škole, zatim učitelji i ostali djelatnici, obitelj kao prva i trajna odgojna zajednica te učenik koji je u središtu odgojno-obrazovnog djelovanja. Deklaracija naglašava kako je poseban zadatak Crkve (osnivača) da u školskoj zajednici stvara ambijent koji će biti prožet duhom evanđeoske slobode. Škola pomaže učenicima da u izgradnji svoje osobnosti rastu u duhu novog stvorenja, koje su postali na krštenju.

U temeljima naše škole je pogled na stvarnost koji dolazi iz kršćanskog iskustva. Ono daje smisao i vrijednost svemu što postoji i što se događa. U svakodnevici koju predlaže škola, učenik duboko sjedinjuje pozitivno otvaranje prema stvarnosti.

5. ODGOJNO-OBRAZOVNA ZAJEDNICA

Kako bi katolička škola mogla ostvariti svoj identitet i svoje poslanje, potrebna su dva uvjeta: prostor i osobe. Katolička škola se pod odgovornošću ravnatelja izgrađuje na odnosima povjerenja i suradnje svih sudionika odgojno-obrazovnog projekta, koji odgovorno sudjeluju u odgojno-obrazovnom procesu kao njegovi pravi protagonisti. To je zajednica u kojoj svi sudjeluju u odgoju i obrazovanju svojim darovima i sposobnostima na materijalnom, intelektualnom, osjećajnom, duhovnom ili nekom drugom području. Tako svaki pojedinac u svojoj različitosti doprinosi zajednici na svoj način. Ona je utemeljena na kršćanskom duhu koji ju pokreće iznutra i biva izvor njezina dinamizma. U isto vrijeme takva zajednica postaje potpora svojim najslabijim članovima i oslonac u rješavanju poteškoća, a roditeljima glavna pomoć u vršenju njihove odgojiteljske službe.

Ravnatelj, nastavnici, stručni suradnici, svećenici, redovnici, roditelji i drugi koji svojim sudjelovanjem u odgojno-obrazovnoj zajednici preuzimaju odgovornost za cjelovit rast novih naraštaja, nisu tek školski namještenici nego vrše važno crkveno poslanje za koje im je potrebna formacija i stručna osposobljenost.

5.1. Odgojni ambijent

Od prvoga dana ulaska u katoličku školu, učenik treba steći dojam da se nalazi u sredini prožetoj evanđeoskim duhom ljubavi i slobode. Katolička škola mora odisati živu prisutnost Isusa Učitelja koji je jedini Učitelj i savršeni Čovjek, u kome sve ljudske vrednote nalaze svoju punu vrijednost. Evanđeoski duh treba se očitovati u kršćanskom stilu misli i života koji prožima svaki element odgojnog ambijenta. Zato je lik Raspetoga (križ) u toj sredini izuzetno važan jer On podsjeća sve na tu snažnu prisutnost Isusa Učitelja koji nam je dao najdivniju i najpotpuniju pouku.

U daljnjem stvaranju kršćanskoga stila prvi su odgovorni odgojitelji i ostalo osoblje škole kao osobe i kao zajednica. Kršćanski odgojni ambijent čine življene vrednote kroz Božju riječ, sakramente, ponašanje te vedra i prijateljska prisutnost praćena ljubaznom raspoloživošću. Iz takvog će svakidašnjeg svjedočenja učenici (a i roditelji) shvatiti kakva je posebnost ambijenta kojemu je povjereno njihovo odrastanje.

Takav ambijent postat će škola-kuća, obiteljski dom te će se učenici, uživajući u njemu, osjećati odgovornima za njihovu školu-kuću i samim time paziti na urednost i na vlasništvo. Briga za ambijent ulazi u ekološki odgoj koji je sve više potreban.

U organizaciji katoličke škole kao obiteljskog doma bit će od značajne pomoći svijest da je u njoj prisutna Marija, majka i učiteljica Crkve koja je pratila rast svoga Sina u mudrosti i milosti i koja je od

početka pratila Crkvu u njezinom poslanju spasenja.

Uz školu (u sklopu škole) je smještena i crkva/kapela koja pridonosi odgojnim ciljevima škole jer je to obiteljsko i intimno mjesto susreta s Gospodinom koji nam govori "Evo ja sam s vama u sve dane" (Mt 28,20)

5.2. Nastavnik

Nastavnici trebaju biti svjesni kako u najvećoj mjeri o njima ovisi koliko će katolička škola ostvariti svoje planove i inicijative. Zato su pozvani svjedočiti životom i naukom za jednog Učitelja. Zato služba nastavnika nije samo posao nego je i apostolat koji je u naše vrijeme koristan i potreban, a ujedno predstavlja pravo služenje društvu. Iznad svega učenici u nastavniku trebaju prepoznati autentične ljudske i kršćanske kvalitete.

Nastavnik u katoličkoj školi treba nastojati biti jaka i hrabra osoba, jasnog kršćanskog identiteta. Toliko jasnog da se najprije može sam sebi izreći i svjedočiti, kako bi se mogao izreći i svjedočiti drugima. Treba imati jasne kršćanske životne koordinate, jasno svoje mjesto u svijetu, društvu, a ponajprije u školi. Spreman je prihvatiti druge i drugačije od sebe ne odričući se svog identiteta.

Crkveni zakonik i tradicija Crkve očekuje od nastavnika katoličke škole ispravan nauk, tj. poznavanje i prihvaćanje temeljnih sadržaja kršćanske vjere, kako ih čuva i tumači Crkva. Očekuje svjedočanstvo kršćanskoga života i pedagošku osposobljenost. Očekuje i traži čestitost života, tj. takvu duhovnost i stil života koji je usuglašen s kršćanskom porukom i naukom Crkve. Traži poznavanje označnica koje definiraju identitet katoličke škole te raspoloživost i sposobnost da vlastiti odgojno-obrazovni pristup učenicima usuglasi s odgojno-obrazovnim projektom škole.

Nastavnik u katoličkoj školi pozvan je ne samo ponuditi nastavne i kulturne sadržaje i odgojne aktivnosti koje (svaka) škola mora ponuditi, nego sve te sadržaje treba nuditi polazeći od kršćanske filozofije odgoja, od kršćanske duhovnosti, tj. od kršćanske vizije osobe, života, stvarnosti.

Od samog uključivanja u život i rad katoličke škole učitelj se nalazi u prostoru čije je središte osoba Isusa Krista. Ona je princip usporedbe, uživljanja, primjer, ideal. Upravo odnos s Učiteljem Isusom Kristom treba određivati cjelokupno učiteljevo djelovanje.

Prijateljstvo s Isusom koje živi u zajedništvu zajednice Crkve i u liturgijskom sakramentalnom životu, određuje tijek rasta i sazrijevanja katoličkog učitelja, njegov osobni ljudski profil ponajprije a onda i onaj profesionalni. Duhovnost učitelja u katoličkoj školi tako, sav njegov rad i djelovanje čini pravim oblikom apostolata. Duhovnost učitelja katoličke škole je živjeti, naviještati i svjedočiti Istinu. Katolički učitelj ne može biti neutralan, što je vrlo pogubno za mlade ljude, nego zauzet za cjelovit,

intelektualni, spoznajni, duhovni i moralni odgoj učenika.

Kako bi nastavnik mogao zadovoljiti sve traženo od njega škola osigurava trajnu formaciju na svim područjima rada.

NASTAVNICI ŠKOLE			
Ime i prezime	Struka	Stupanj školske spreme	Radno mjesto
BIONDIĆ- IVANKOVIĆ PAVICA	prof. psihologije	VSS	profesor psihologije
BOBANAC ANDREA	magistra znanosti iz znanstvenog područja prirodnih znanosti, znanstvenog polja biologije	VSS/MR.SC.	profesor biologije
NIKOLINA MIHIĆ	profesor likovne kulture	VSS	profesor likovne umjetnosti
DRVENKAR HRVOJE	prof. povijesti i geografije	VSS	profesor povijesti i geografije
FABIJANAC MAJA	magistra edukacije engleskog i hrvatskog jezika i književnosti	VSS	profesor engleskog jezika
FRANIĆ MARIO	prof. latinskog jezika i književnosti i grčkog jezika i književnosti	VSS	profesor latinskog i grčkog jezika
GROŠ ALOJZIJE	prof. latinskog jezika i književnosti i grčkog jezika i književnosti	VSS	profesor grčkog jezika

LACKOVIĆ VIDOVIĆ VALENTINA	prof. sociologije i filozofije	VSS	profesor sociologije, logike, filozofije, politike i gospodarstva
MIHALJEVIĆ PERICA	akademski muzičar klavirist i prof. klavira	VSS	profesor glazbene umjetnosti (vanjski suradnik)
IVAN CERTIĆ	diplomirani teolog	VSS	vjeroučitelj
ORŠULIĆ VINKO	prof. tjelesne i zdravstvene kulture	VSS	profesor tjelesne i zdravstvene kulture
MARIO KOMAR	magistar edukacije kemije	VSS	profesor kemije
STUBIČAR IVANA	profesor njemačkog i francuskog jezika i književnosti	VSS	profesor njemačkog
TUK KREŠIMIR	profesor fizike i informatike	VSS	profesor fizike
VEDRANA PRPIĆ TUK	magistra edukacije matematike i informatike	VSS	profesor matematike i informatike
VORONJECKI SUNČANA	profesor hrvatskog jezika i književnosti	VSS	profesor hrvatskoga jezika

STRUČNO - PEDAGOŠKO OSOBLJE			
Ime i prezime	Struka	Stupanj školske spreme	Radno mjesto
MAJA IVANKOVIĆ	magistra pedagogije	VSS	pedagog
ALENA GLADOVIĆ (rodiljni dopust)	<i>profesor hrvatskog jezika i književnosti i diplomirani knjižničar</i>	VSS	<i>knjižničar</i>
LUKA BALKOVIĆ (zamjena)	magistar informatologije	VSS	knjižničar

5.2.1. Nenastavno osoblje

Osim nastavnika i stručnih suradnika u školi djeluju administrativno i pomoćno-tehničko osoblje koje nije u izravnom odgojno-obrazovnom procesu učenika, ali kao dio odgojno-obrazovne zajednice zauzimaju izuzetno važnu ulogu. Stoga će sve značajke nastavnika biti od važnosti i za njih te će se i od njih to tražiti. Kao i nastavnici i oni su obvezni trajno se usavršavati u vjerskom i odgojnom djelovanju u školi. Pozvani su radosno svjedočiti svoje životno poslanje te na svom radnom mjestu biti svjedoci vjere. Pozvani su odgojno djelovati na učenike. Učenici će tako učiti doživljavati odrasle kao osobe koje se brinu o njihovu dobru te će ih poštivati i slušati.

ADMINISTRATIVNO OSOBLJE			
Ime i prezime	Struka	Stupanj školske spreme	Radno mjesto
MARIO VORONJECKI	diplomirani teolog	VSS	ravnatelj
BOŽO MIHAELA	diplomirani pravnik	VSS	tajnik
KOSTELAC ZDENKA	ekonomist za računovodstveno financijske poslove	SSS	Financijsko-računovodstveni radnik

POMOĆNO - TEHNIČKO OSOBLJE			
Ime i prezime	Struka	Stupanj školske spreme	Radno mjesto
BOŽO MARIO	stručni prvostupnik ekomonije za informatički menadžment	VŠS	domar
KOVAČEVIĆ ŽELJKA	stručni radnik u izradi odjeće	SSS	spremačica
TRBOJEVIĆ ANKICA	pletač predmeta od pruća	SS II. STUPNJA	spremačica

5.2.2. Trajna formacija

Svaki pojedini nastavnik i svaki djelatnik katoličke škole svjestan onoga što se očekuje od njega brine za svoj daljnji rast u znanju i mudrosti jer zna da o njemu, u najvećoj mjeri, ovisi koliko će katolička škola ostvariti svoje planove i inicijative. Zato je važno daljnje usavršavanje i u znanju, pedagogiji i duhovnosti.

Kao oni koji su neposredno odgovorni za ostvarenje odgojnih ciljeva učitelji trebaju:

- produbljivati vlastitu duhovnu i pedagošku formaciju u svjetlu Evanđelja,
- u formaciju učenika trebaju, s odgovornošću i u duhu služenja i ljubavi, uključiti vlastito kršćansko i ljudsko iskustvo,
- stalno osuvremenjivati vlastitu izobrazbu, da bi mogli shvatiti smisao socijalno-kulturoloških promjena s kojima se škola treba stalno kritički suočavati,
- s osobitostima vlastitoga ljudskog iskustva sudjelovati u zajedničkom radu istraživanja novih odgojnih putova i zajedničkih projekata,
- dati osobni doprinos i osobno svjedočanstvo i u izvanškolskim inicijativama

5.2.2.1. Stručna formacija

Nastavnici Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici imaju stručne kompetencije za svoja područja rada. Uz stručne kompetencije, odnosno formaciju koju su stekli na fakultetima, profesori nastavnici polažu ili su položili stručni ispit nakon jednogodišnjeg pripravničkog stažiranja. Na fakultetima su stjecali znanja o obrazovanju, tj. nastavi određenog predmeta kroz metodike i metodičko poučavanje, ali isto tako i pedagoško-psihološku naobrazbu kako bi mogli sagledati svako pojedino dijete odnosno učenika kao zasebnu i cjelovitu jedinku kao takvu te shvatiti uzročno-posljedične veze u čitavom krugu odgojno-obrazovnog procesa. Tijekom rada trebaju se usavršavati u socijalnim vještinama da bi mogli pravedno i kršćanski reagirati u odnosima između učenika, roditelja i same nastave, tj. prenošenja znanja učenicima. To se ostvaruje kroz aktive razredne i predmetne nastave te Nastavničkog vijeća na školskoj razini, zatim stručnog županijskog vijeća kao i na usavršavanjima na razini države. Naravno da je sve to prožeto cjeloživotnim individualnim usavršavanjem i osobnim rastom u znanjima i vještinama.

5.2.2.2. Duhovna formacija

Katolička duhovnost nastavnika, izvire iz njegove krsne stvarnosti i posebne službe koju je kao nastavnik u katoličkoj školi (mandatom Crkve) pozvan vršiti. Njegova duhovnost je nužno povezana s njegovim znanjem i poslanjem. Upravo u vršenju svoje službe u katoličkoj školi nastavnik zrije u svojoj osobnoj duhovnosti. Učitelj iz vjere crpi nadahnuće za svoje odgojno djelovanje. Za to je potrebna molitva i naročito liturgijski sakramentalni život, kao trajno svjež izvor snage i potpore. Potrebna je spremnost slijediti primjer Blažene Djevice Marije i svetaca sa sviješću da su oni kršćansku pedagogiju živjeli i svjedočili prije nego li je uobličena u sustave.

Duhovna formacija nastavnika u katoličkoj školi zahtjeva ne samo napor voditelja škole, nego i cijele kršćanske zajednice, u prvom redu mjesne Crkve, ali i suradnju i udruživanje katoličkih škola.

Uz redovito pohađanje nedjeljnih misa i prakticiranje sakramentalnog života u župnoj zajednici, i škola brine za duhovnu formaciju djelatnika. Izvor i vrhunac vjerskog života jest sveta misa, stoga na prvom mjestu jest upravo euharistijsko slavlje:

- zaziv Duha Svetoga – u zajedništvu s učenicima i ostalim školama, pod predsjedanjem Požeškog biskupa, svaka školska godina započinje zazivom Duha Svetoga
- obljetnica utemeljenja biskupije – sudjelovanje na svetoj misi u Katedrali prigodom obilježavanja dana uspostave Požeške biskupije 5. srpnja

- proslava bl. Ivana Merza, zaštitnika škole – Dan škole u središtu kojega je svečano euharistijsko slavlje na kojem posebno sudjeluju djelatnici i učenici Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici;
- Dan biskupije – obljetnica uspostave biskupije slavi se 27. rujna, odnosno posljednje subote u mjesecu rujnu; na toj svetoj misi sudjeluju djelatnici katoličkih škola
- sv. Lovro – sudjelovanje na proslavi zaštitnika Biskupije, 10. kolovoza
- Te Deum – školska godina zaključuje se zajedničkom svetom misom zahvalnicom koju predvodi Požeški biskup ako je u mogućnosti;

Odgojno-obrazovna zajednica sudjeluje također u nekim hodočašćima:

- hodočašće u Voćin – Drugu subotu u mjesecu svibnju, tradicionalno se održava hodočašće djelatnika i učenika svih katoličkih škola Požeške biskupije u biskupijsko marijansko svetište u Voćin.

Uz to, mnogi sudjeluju na ostalim redovitim biskupijskim hodočašćima:

- hodočašće u Voćin – biskupijsko hodočašće povodom blagdana Gospe Voćinske, 21.kolovoza;
- susret hrvatske katoličke mladeži – sudjelovanje zajedno s učenicima na nacionalnim susretima;
- biskupijski križni put mladih – sudjelovanje na biskupijskom križnom putu u korizmenom vremenu.

Duhovna formacija djelatnika na poseban se način ostvaruje kroz jednodnevne duhovne obnove u došašću i korizmi.

Uz to, Požeška biskupija redovito organizira znanstvene tribine s teološkim stručnjacima iz cijele Hrvatske, kako bi se pomoglo u formiranju jasnog katoličkog identiteta s obzirom na aktualna pitanja današnjeg društva. Na tim tribinama posebno mjesto zauzimaju djelatnici katoličkih škola Požeške biskupije.

5.2.3. Odnos nastavnik – učenik

Rast učenika, na školskom putu mogući je samo uz prisutnost nastavnika.

Nastavnik garantira precizno i trajno uporište na razini odnosa i osjećaja. On je znak i sredstvo (oruđe) zajedništva razreda i obavljenog posla. Pomaže učeniku da nauči da dobrota, ljepota i istina odgovaraju najdubljim stremljenjima njegova srca i u tom odnosu učenik postaje svjesniji samoga sebe, doživljava se pozitivno i otkriva svoje talente. U svom odnosu s odraslim osjeća se odraslije. Zbog toga je u njegovim očima nastavnik autoritet koji ga, uz roditelje, uči odrastati i biti najbolja

verzija sebe. Poštuje se, reflektirajući poštenje koje prima od nastavnika, a to mu pomaže naučiti prihvatiti kritiku.

Od izuzetne je važnosti i aktivno sudjelovanje nastavnika u liturgijskom i sakramentalnom životu škole gdje će svojim primjerom pokazati učenicima važnost sakramentalnog života za vjernika te će učenik iz konkretnog primjera uvidjeti da se u tome nalazi izvor i hrana za kršćanski život.

5.2.3.1. Dodatni i dopunski rad s učenicima

Za učenike kojima je potrebna pomoć u učenju ili žele usvojiti dodatne nastavne sadržaje, Škola organizira dopunsku nastavu. Internim dogovorom svaki nastavnik održava dopunsku i dodatnu nastavu iz svog nastavnog predmeta kao osobni volonterski rad s kojim su upoznati roditelji učenika Škole. Dopunska i dodatna nastava organiziraju se u određeno vrijeme koje je predmet dogovora i potrebe nastavnika i učenika Škole.

5.2.3.2. Individualni razgovori s učenicom

Individualni razgovor s učenicom važna je sastavnica odgojno-obrazovnog procesa u kojem se svakom pojedincu pristupa na direktan i blizak način. Mnogostruka je korist od takvog oblika rada i za učenika i za ostale sudionike odgoja i obrazovanja (bilo razrednika, ravnatelja ili nekog od stručne službe).

Nisu svi učenici spremni s lakoćom komunicirati pred svojim odjeljenjem, osim toga mnoge nejasnoće i poteškoće lakše su rješive na toj razini. Veća je pažnja, koncentracija i zainteresiranost učenika kad je prisutan direktan i konkretan način pristupa koji donosi velike pomake kod učenika i ostalih sudionika odgoja i obrazovanja. To je izvrsna prilika da se svakom pojedinom učeniku pokaže prava kršćanska ljubav, spremnost za pomoć te osjećaj prihvaćenosti i pripadnosti svojoj školi.

5.2.3.3. Natjecanja

Natjecanja iz pojedinih predmeta organiziraju se najprije na školskoj razini te se kroz njih izlučuju najbolji pojedinci po područjima, odnosno predmetima. Ti učenici dalje predstavljaju svoju školu na višoj razini, tj. na županijskim natjecanjima, a zatim i na državnim.

Škola u svojem djelovanju pridaje puno pažnje sudjelovanju na različitim razinama natjecanja jer se kroz taj oblik najviše očituje marljivost i stručnost nastavnika koji djeluju u školi, ali i profil učenika koji se upisuje u školu.

U dosadašnjem djelovanju škola je ostvarila velike uspjehe, a navodeći samo prošlu godinu možemo spomenuti državna natjecanja iz sedam predmeta (hrvatski jezik, matematika, povijest,

geografija, filozofija, grčki jezik i vjeronauk) te dva državna prvaka iz hrvatskog jezika i povijesti. Ostali rezultati navedeni su u tablicama.

**OSTVARENI REZULTATI I POPIS UČENIKA KOJI SU SUDJELOVALI NA ŽUPANIJSKOM NATJECANJU
ŠK. GOD. 2014/15.**

REDNI BR.	Predmet	UČENICI / KATEGORIJA	PROFESOR MENTOR
1.	HRVATSKI JEZIK	STELA ZIDAR (1. raz. / 1. mjesto)	prof. Sunčana Voronjecki
		FILIP GREGUREC (1. raz. / 12. mjesto)	
		DIJANA MEŠČIĆ (2. raz. / 1. mjesto)	
		MARIN KUTNJAK (3. raz. / 1. mjesto)	
		ZRINKA SLAMIĆ (3. raz. / 2. mjesto)	
		ELIZABETA PINTER (3. raz. / 4. mjesto)	
		MONIKA MOSLAVAC (3. razred / 7. mjesto)	
2.	MATEMATIKA	MARIN KUTNJAK (3. raz. / 1. mjesto - B)	prof. Vedrana Prpić Tuk
3.	ENGLISKI JEZIK	ENA DUJAK (2. raz. / 4. mjesto)	prof. Maja Fabijanac
		DIJANA MEŠČIĆ (2. raz. / 5. mjesto)	
4.	POVIJEST	FILIP GREGUREC (1. raz. / 2. mjesto)	prof. Hrvoje Drvenkar
		DIJANA MEŠČIĆ (2. raz. / 4. mjesto)	
		DOMINIK RENGEL (2. raz. / 5. mjesto)	
		ELIZABETA PINTER (3. raz. / 1. mjesto)	
		IVA BLAŽEV (3. raz. / 9. mjesto)	
		LEO FEL (4. raz. / 1. mjesto)	
		IVAN BRLJEVIĆ (4. raz. / 3. mjesto)	
5.	GEOGRAFIJA	ENA DUJAK (2. raz. / 3. mjesto)	prof. Hrvoje Drvenkar
		MARIN KUTNJAK (3. raz. / 1. mjesto)	
		LEO FEL (4. raz. / 1. mjesto)	
6.	KEMIJA	FILIP GREGUREC (1. raz. / 7. mjesto)	prof. Ivana Salajić
7.	FIZIKA	LEO FEL (4. raz. / 5. mjesto)	prof. Krešimir Tuk
8.	FILOZOFIJA	LEO FEL (4. raz. / 1. mjesto)	prof. Valentina Lacković Vidović
		SARA SABO (4. raz. / 22. mjesto)	
9.	GRČKI JEZIK	MARIN KUTNJAK (3. raz. / 1. mjesto)	prof. Alojzije Groš / prof. Mario Franić
		TIHANA JURIŠIĆ (4. raz. / 2. mjesto)	
10.	LATINSKI JEZIK	MARIN KUTNJAK (3. raz. / 2. mjesto)	prof. Alojzije Groš / prof. Mario Franić
		TIHANA JURIŠIĆ (4. raz. / 1. mjesto)	
		LEO FEL (4. raz. / 3. mjesto)	
11.	VJERONAUK	MARIN KUTNJAK (3. raz. / ekipno 1. mjesto)	prof. fra Klaudio Milohanović
		IVA BLAŽEV (3. raz. / ekipno 1. mjesto)	
		MARTA SABOLIĆ (4. raz. / ekipno 1. mjesto)	
		LEO FEL (4. raz. / ekipno 1. mjesto)	
12.	TZK (Stolni tenis)	TENA MAGENHAJM (1. raz. / 2. mjesto ekipno)	prof. Vinko Oršučić
		IVANA ŠUTALO (2. raz. / 2. mjesto ekipno)	
		IVANA MARTINOVIĆ (3. raz. / 2. mjesto ekipno)	
		KLARA MIŠ (4. raz. / 2. mjesto ekipno)	

**OSTVARENI REZULTATI I POPIS UČENIKA KOJI SU SUDJELOVALI NA DRŽAVNOM NATJECANJU
ŠK. GOD. 2014/15.**

REDNI BR.	Predmet	UČENICI / KATEGORIJA	PROFESOR MENTOR
1.	HRVATSKI JEZIK	STELA ZIDAR (1. raz. / 9. mjesto)	prof. Sunčana Voronjecki
		MARIN KUTNJAK (3. raz. / 1. mjesto)	
2.	MATEMATIKA	MARIN KUTNJAK (3. raz. / 14. mjesto)	prof. Vedrana Prpić Tuk
3.	POVIJEST	LEO FEL (4. raz. / 1. mjesto)	prof. Hrvoje Drvenkar
4.	GEOGRAFIJA	MARIN KUTNJAK (3. raz. / 6. mjesto)	prof. Hrvoje Drvenkar
		LEO FEL (4. raz. / 10. mjesto)	
5.	FILOZOFIJA	LEO FEL (4. raz. / 12. mjesto)	prof. Valentina Lacković Vidović
6.	GRČKI JEZIK	MARIN KUTNJAK (3. raz. / 7. mjesto)	prof. Alojzije Groš / prof. Mario Franić
		TIHANA JURIŠIĆ (4. raz. / 5. mjesto)	
7.	VJERONAUK	MARIN KUTNJAK (3. raz. / ekipno 5. mjesto)	prof. fra Klaudio Milohanović
		IVA BLAŽEV (3. raz. / ekipno 5. mjesto)	
		MARTA SABOLIĆ (4. raz. / ekipno 5. mjesto)	
		LEO FEL (4. raz. / ekipno 5. mjesto)	

5.2.3.4. Molitva

U vjeri se ne može rasti bez molitve, bilo zajedničke, bilo osobne. U svakom radu molitvom trebamo tražiti Božji blagoslov i pomoć. Stoga će svaki radni dan i nastava započeti i završiti molitvom. Nastavnici će potaknuti učenike i pružiti im primjer predvodeći molitvu Očenaša, Zdravo Marije i Slava Ocu, te zaključiti zazivom: Prijestolje Mudrosti – moli za nas! Ako je prigodno, može se i mijenjati molitva ili moliti na drugim jezicima.

5.2.4. Odnos nastavnik – roditelji

Nastavnici imaju lijepo, ali i odgovorno zvanje pomagati roditeljima u njihovom poslanju. Ovo zvanje zahtjeva posebne kvalitete duha i srca, brižnu pripravu i trajnu spremnost na obnovu i prilagođavanje.

Ono što opravdava i rasvjetljuje uključenost roditelja u odgojnu dimenziju jest činjenica da njihova prisutnost u školi nije izborna mogućnost, dodatno obogaćenje, nego je to konstitutivni element identiteta svake katoličke škole koji je potreban zbog kvalitetnog i učinkovitog odgoja. Roditelji su pozvani sudjelovati u životu škole ne samo zbog izravne odgojne odgovornosti koju imaju

nego i zbog izvršavanja zajedničke odgovornosti u odgoju. Svakodnevni problemi mogu se rješavati brže i učinkovitije ako roditelji budu zaista uključeni. Roditelji koji povjeravaju svoju djecu u katoličke škole, partneri su s kojima se sklapa odgojni ugovor. Roditelji su važni zbog odgovornosti koja se tiče njih i upravo poznavajući svoje odgovornosti neće dovoditi u pitanje odgovornost odgojitelja/učitelja (nastavnika). Svaki će na svojem polju odgovornosti doprinosti rastu i razvoju učenika. Zajedno i u suradnji.

5.2.4.1. Individualni razgovori s nastavnicima

Individualni razgovori s nastavnicima od velike su koristi za obje strane. To je prilika da se razjasne eventualne nejasnoće, pomogne u rješavanju nastalih poteškoća, ali i smjernice za daljnji rad i napredovanje njihova djeteta, sugestije kako unaprijediti međusobne odnose, međuodnose s ostalim učenicima, drugim nastavnicima i svim ostalim sudionicima odgojno-obrazovnog procesa. Ti razgovori trebaju biti prožeti susretljivošću, tolerancijom, kršćanskim razumijevanjem i brigom za boljitak učenika i roditelja.

5.2.4.2. Roditeljski sastanci

Roditeljski sastanci su važna sastavnica života i rada Škole. Ponajprije da bi roditelji bili upoznati s napredovanjem i ponašanjem njihove djece kao i odnosom prema svima u Školi: obvezama, učenicima, nastavnicima i ostalim. Na roditeljskim sastancima dobiju sve potrebne informacije važne za učenike i cjelokupno funkcioniranje Škole. Potiče ih se na sudjelovanje u raznim aktivnostima, radionicama ili humanitarnim akcijama. Rado ih se uključuje u školske projekte, duhovne obnove, susrete tako da uistinu mogu biti aktivni sudionici školskih zbivanja. To je prilika i da poslušaju korisna predavanja, dobiju uvid u suvremene tijekove odgoja i obrazovanja te da im se pokuša pomoći sugestijama za najprimjerenije metode rada s vlastitom djecom.

5.2.5. Odnos među nastavnicima

Također je važan i odnos između nastavnika i svih sudionika u odgoju jer on treba biti izričaj i svjedočanstvo kako profesionalne tako i duhovne zajednice, s ciljem kako osobnog rasta tako i odgoja učenika. Svi članovi trebaju se truditi da iznalaze plodnu sintezu između vjere i kulture, vjere i života, koju treba najprije živjeti da bi se mogla predložiti kao duhovni horizont poučavanja i odgojno-obrazovnog projekta katoličke škole.

5.2.6. Vjeroučitelj

Nastavnik vjeronauka (vjeroučitelj) je ključna osoba i bitna sastavnica za postizanje ciljeva katoličke škole. Učinkovitost vjerske poduke uvelike ovisi o osobnom svjedočanstvu vjeroučitelja. To svjedočanstvo donosi sadržaj poduke u život. Zbog toga vjeroučitelji trebaju biti obdareni mnogim darovima, naravnim i nadnaravnim te su spremni svjedočiti te darove. Trebaju prolaziti stalne kulturalne, profesionalne i pedagoške obuke i trebaju biti spremni na iskren dijalog.

Učitelj vjere, kao Krist, mora biti učitelj pravoga značenja čovječnosti. To uključuje osjećaje, obazrivost, razumijevanje, duhovnu mirnoću, razumno prosuđivanje, strpljenje u slušanju drugih i razboritost u načinu odgovaranja i, na kraju, dostupnost za osobne susrete i razgovore s učenicima.

Vjeroučitelj škole je svećenik Ivan Certić. Osim kroz nastavu vjeronauka, katolički identitet škole promicat će se kroz:

- sudjelovanje u Vjeronaučnoj biskupijskoj olimpijadi;
- prigodnim uređenjem panoa unutar škole;
- radionice prigodom Otvorenih vrata škole;
- putem društvenih mreža i web stranice škole;
- posjet osobama s poteškoćama u razvoju COOR Virovitica;
- karitativne akcije škole (izrada božićnih ukrasa, rad...)

5.2.7. Duhovnik škole

Svaka katolička škola treba imati duhovnika, svećenika koji je član odgojno-obrazovne zajednice. Njegova je zadaća da u dogovoru s ravnateljem promiče programe duhovne izgradnje učenika, roditelja i djelatnika škole. Tu službu može vršiti i vjeroučitelj ako je svećenik.

Duhovnik škole je vjeroučitelj, svećenik Ivan Certić. Za vrijeme odmora, posebno za vrijeme velikog odmora duhovnik škole bit će na raspolaganju učenicima za razgovor ili ispovijed u slobodnom i prikladnom prostoru škole. Ako su potrebe i okolnosti takve, učenici će moći susretati se s njim i u vrijeme izvan nastave.

Dva puta godišnje, u došašću i korizmi organizirat će se duhovna obnova za učenike. Nastojat će se oko sudjelovanja većeg broja učenika na susretima i duhovnim događanjima na razini biskupije i župe na čijem području se škola nalazi.

5.3. Obitelj – prva i trajna odgojna zajednica

U katoličkoj školi (U našoj školi) nezamjenjivu ulogu ima obitelj kao prvo i trajno mjesto odgoja učenika. Obitelj je prva škola onih društvenih kreposti koje su potrebne svakom društvu. U svakodnevnom obiteljskom životu u kojem su isprepleteni odnosi svih članova, učenik uči osnovne vrijednosti s kojima se može nositi. Dolazeći u školu, on u nju unosi i svoju obitelj i odnose u njima. Škola se – sa svojim oblicima rada, sadržajem i metodama koje su joj vlastite – uklapa u (započeti) odgojni hod u perspektivi kontinuiteta i zajedničke odgovornosti za dobrobit učenika. Unatoč očitim različitostima, u odlučnoj želji da si budu od uzajamne pomoći, obitelj i škola stalno preispituju svoje odgojne metode uzimajući u obzir dobrobit učenika u cijelosti njegovoga bića, bez izostavljanja sastavnog elementa njegove osobnosti.

Važno je naglasiti da su roditelji od Crkve pozvani povjeriti svoju djecu školi u kojoj je osiguran katolički odgoj jer je takva škola glavna pomoć roditeljima u vršenju odgojiteljske dužnosti.

5.3.1. Odnos škola – obitelj

Osim odgojne uključenosti roditelja u život škole, ono što školi daje dimenziju obitelji je upravo ta obitelj iz koje učenik dolazi. Obiteljski duh razvijat će se u susretima koji nemaju izravnu odgojnu dimenziju, ali na odgoju rade "iza kulisa". Škola će biti ta koja nudi roditeljima prostor i vrijeme za formalne i neformalne susrete, pomaže im u njihovim nastojanjima, nudi duhovno vodstvo i rast u duhovnosti te stalno doprinosi poznavanju roditelja s novim metodama u odgoju i obrazovanju. Takvo sudjelovanje roditelja u školskom životu događa se prilikom susreta s nastavnicima koji trebaju imati i formativni i informativni karakter, kao i upoznavanje odgojnih, kulturnih i religioznih poduka škole.

5.3.1.1. Predavanja

Tijekom školske godine škola organizira predavanja koja će biti isključivo namijenjena roditeljima naših učenika. Dosadašnje iskustvo je pokazalo kako šira javnost grada Virovitice ne pokazuje interes za takav oblik djelovanja škole. Teme predavanja/tribina su aktualne, bliske odgoju i kršćanskim vrijednostima, a predavači su stručnjaci koji ne prenose samo stečeno znanje, nego i svjedoče svojim životom.

5.3.2. 2. Radionice za roditelje i obitelji

Škola organizira i predavanja i radionice za roditelje vezane uz poteškoće u odgoju i učenju njihove djece. Često su radionice povezane s predavanjima koje škola organizira. Roditelji također sudjeluju i na školskim događanjima, na poseban način kada učenici pripremaju različite projekte („Božić s klasičarima“ ...) za roditelje i širu javnost.

5.3.3.3. Zajednička misna slavlja

- zaziv Duha Svetog na početku školske godine (predvodi Požeški biskup)
- Dan biskupije – obljetnica utemeljenja i uspostave (27. rujna)
- bl. Alojzije Stepinac (početak veljače)
- Pepelnica – Čista srijeda
- Cvjetnica – Dan mladih (20. ožujka 2016.)
- Proslava bl. Ivana Merza, zaštitnika škole – Dan škole u središtu kojega je svečano euharistijsko slavlje na kojem posebno sudjeluju djelatnici i učenici Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici;
- Te Deum – školska godina zaključuje se zajedničkom svetom misom zahvalnicom koju predvodi Požeški biskup;

5.3.1.4. Zajednička druženja

Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Virovitici prigodno, povezano s javnim djelovanjem i projektima škole organizira i obiteljska druženja kako bi se roditelji međusobno što više i bolje povezali. Njihov cilj je stvaranje zajedništva i osjećaj pripadnosti Školi.

5.4. Učenik u središtu odgoja

Katolička škola odgaja svoje učenike za uspješno promicanje dobra zemaljske zajednice, a u isto vrijeme pripravlja ih za službu širenja Božjega kraljevstva da živeći uzornim apostolskim životom postanu spasonosni kvasac ljudskoga društva.

„Iako je poznato da odgoj zauzima mnogo veće područje od onoga što ga pokriva škola, ipak držimo da je škola najutjecajnije odgojna institucija. Ona je po svojoj naravi predodređena da čovjeka privodi zrelosti otvarajući mu vidike koji osmišljavaju život, a nipošto zatvaranje u reducirane programe znanstveno-tehničkog obrazovanja. Škola mora biti mjesto očovječenja s ispravnim poimanjem ljudske egzistencije, s provjerenom ljestvicom vrednota i globalnom vizijom čovjeka, njegove

povijesti i povijesti svijeta.“

Pravi odgoj teži cjelovitom oblikovanju osobe i usmjeren je prema njezinoj konačnoj svrsi i istodobno prema zajedničkom dobru društva. Zato učenike treba odgajati tako da mogu skladno razvijati svoje tjelesne, ćudoredne i umne darove, da steknu što savršeni osjećaj odgovornosti i ispravnu upotrebu slobode te da se osposobe za djelatno sudjelovanje u društvenom životu. Ugled i vjerodostojnost odgoja stječe se dosljednošću vlastitog života, osobnim zauzimanjem i pravim izražavanjem ljubavi. Odgojitelj je svjedok istine i dobra. Veliki odgojni ideali će imati neznatan utjecaj ako ne budu utjelovljeni u nastavnoj praksi svakodnevnoga života. Između ostalog, odgojna metoda postiže uspjeh samo ako je primjerena osobi s kojom se radi. To znači da nastavnik treba paziti na karakter, godine, način društvene interakcije, način suočavanja s događanjima i problemima, kognitivne sposobnosti i način učenja svakog učenika te na polaznu situaciju iz koje učenik dolazi (obiteljska situacija). Pažnja usmjerena na te aspekte određuje didaktičke i odgojne izbore koji odgovaraju intelektualnom, kognitivnom i društveno-osjećajnom razvoju karakterističnom za određenu dob naših učenika.

6. NAŠA PEDAGOGIJA

Naša pedagogija temelji se na cjelovitoj formaciji učenika jer su oni budućnost svake zemlje i nada Crkve kako je običavao govoriti sv. Ivan Pavao II. Ona je usmjerena prema svakom pojedinom učeniku, neponovljivom u bogatstvu vlastite osobe. Odgojno-obrazovni modeli naše škole u skladu su s vrijednostima Ustava Republike Hrvatske i nadahnute su kršćanskom pedagogijom, čiji je temelj slika čovjeka stvorenog na sliku Božju, okrenutog nadnaravnom cilju u Kristu, od koga je spašen i pozvan da sudjeluje u Njegovom životu. Našim učenicima se predlaže Krist kao model i kriterij života. Odgoj se dakle sastoji u pomaganju učeniku da otkrije plan za koji ga je Bog stvorio te da u potpunosti ostvari taj plan, a time i sve svoje sposobnosti. Potrebno je solidno i uravnoteženo oblikovati osobu u njezinoj cjelovitosti. Cjelovitoj ljudskoj, duhovnoj, intelektualnoj i socijalnoj pripravi odgovara veća mogućnost zadovoljstva, sreće i uspjeha u životu. Skladan razvoj svih čovjekovih sposobnosti nazivamo cjelovita (integralna) ljudska formacija. Stoga se želimo brinuti o učenicima koji su nam povjereni tako da oni steknu skladan razvoj konstitutivnih elemenata osobe. „Tijelo, intelekt, volja, osjećaji, savjest, pamćenje, znanje, iskustvo, spoznaja i razumijevanje zajedno ulaze u definiciju cjelovitosti osobe te ako težište u odgoju stavimo samo na jedan od ovih elemenata dobit ćemo hipertrofiju. Na primjer, isključivi naglasak na odgoju intelektualnih sposobnosti odvest će u intelektualizam koji se lagano može pretvoriti u racionalizam. Svaku odgojno-obrazovnu hipertrofiju treba izbjegavati u korist odgoja cjelovite osobe.“ Ponajprije jamčeći učenicima integraciju u školu,

pomažući im da nadiđu vlastite socijalno-ekonomsko-kulturne uvjetovanosti i nelagode uzrokovane različitošću njihovih sposobnosti. Pritom je važno da razum nadahnut svjetlom vjere u apsolutne i nadnaravne vrijednosti bude vođa volje. Cjelovita ljudska formacija u službi društva i Crkve, zalog je i izvor sigurnosti i osobnog zadovoljstva osobe.

6.1. Odgojno-obrazovne ponude

Takva se pedagogija ostvaruje kroz raznovrsne odgojno-obrazovne ponude vjerskih, kulturnih i sportskih aktivnosti.

6.1.1. Vjerske aktivnosti:

Obilježavanje svetaca i blagdana koji će učenicima približiti vjeru kao mogućnost osobnog rasta u vrijednostima koje promiču kršćanski uzori vjere.

- proslava bl. Ivana Merza, zaštitnika škole – Dan škole u središtu kojega je svečano euharistijsko slavlje na kojem posebno sudjeluju djelatnici i učenici Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici;
- Cvjetnica – Proslava svečanog Isusova ulaska u Jeruzalem Svjetski je dan mladih, stoga učenici katoličkih škola u pratnji djelatnika sudjeluju pri tom euharistijsko slavlju;

6.1.2. Kulturne aktivnosti

Naziv	Ciljevi
ČETIRI GODIŠNJA DOBA	Cilj projekta je da učenici upoznaju ozbiljnu glazbenu literaturu od barokne do suvremene glazbe stvaranu na temu godišnjih doba te da se okušaju u vještini simultanog likovnog izražavanja
DANI KRUHA	Razvijati pravilan stav prema kruhu, u sjemenci pšenice skrivena je snaga Božje ljubavi, poštivanje kruha, učiti od Kruha života koji je svet u svojoj darežljivosti i velik u dobroti
PROJEKT SURADNJE S GRADSKIM MUZEJOM	Povezivanje s društvenom zajednicom, upoznavanje s užom djelatnosti muzeja, populariziranje posjeta gradskom muzeju i izložbama kao i sudjelovanje u projektima koje muzej organizira za širu javnost.
NASTAVA U HRVATSKOM POVIJESNOM MUZEJU U ZAGREBU	Upoznavanje hrvatske povijesti u različitoj okolini od svakodnevnice nastave. Jačanje hrvatskog identiteta u neposrednom komuniciranju s povijesnom građom. Razvijanje komunikacijskih vještina prilikom razgledanja eksponata u Muzeju i sudjelovanju u radionicama.
TJEDAN KLASIČNE KREATIVE	Okupiti u školi kreativne udruge s područja Virovitice s ciljem razvijanja kreativnosti i mašte kod učenika

6.1.3. Sportsko-rekreativne aktivnosti:

Naziv	Ciljevi
HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN	Obilježavanje hrvatskog olimpijskog dana. Promoviranje sporta kao zdrave navike života. Usvajanje zdravih stilova života i zdravstveno-higijenskih navika.
MEĐUNARODNA ULIČNA UTRKA GRADA VIROVITICA - DOŽIVJETI STOTU - 1,2,3,4.	Podizanje opće sposobnosti organizma, posebno funkcionalnih sposobnosti. Utjecati na razvoj opće motorike, povećanje respiracijskog i srčožilnog sustava, te podizanje specifičnih znanja, dostignuća i sposobnosti iz atletike .
PJEŠAČKA TURA – VIROVITIČKI KRIŽNI PUT	Oduševiti mlade za druženje pješaćenjem, međusobno upoznavanje, radost, stjecanje novog iskustva, molitvu, ali isto tako upozoriti na žrtvu, pokoru, korizmeno odricanje, strpljivost, post..., a posebno na žuljeve! Dugotrajnim pješaćenjem i boravkom u prirodnom okruženju učenici će steći osnovne navike za kretanjem, boravkom u prirodi, kao i razvijanje motoričkih i funkcionalnih sposobnosti.

6.2. Preventivni rad s učenicima

Naziv	Ciljevi
PREVENCIJA OVISNOSTI	Mijenjanje stavova i štetnih navika o ovisnosti Podizanje razine samosvijesti o odgovornosti u očuvanju vlastitog i tuđeg zdravlja Usvajanje zdravih stilova života Utvrđivanje zastupljenosti sredstava ovisnosti među učenicima škole
PROGRAM PREVENCIJE NASILJA	Razjasniti uvjerenja o nasilju Podići razinu prepoznavanja nasilja Unaprijediti prepoznavanje osobne izloženosti Povećati spremnost na traženje i pružanje pomoći u slučaju nasilničkog ponašanja
ZDRAVI STILOVI ŽIVOTA	Usvajanje zdravih stilova života i navika Osvijestiti važnost očuvanja zdravlja kod učenika Podići razinu svijesti o važnosti brige za sebe kod učenika

6.3. Odgojni autoritet i pravila

Važan aspekt, a ujedno i najosjetljiviji dio odgoja čini prava ravnoteža između slobode i discipline, što se ponekad čini da ugrožava jedno drugo. Ako se i u najmanjim dnevnim starima ne primjenjuju pravilni obrasci ponašanja, karakter učenika se neće moći ispravno formirati i teže će se biti spreman suočiti s izazovima koji će doći u budućnosti. Kvalitetan odgoj podrazumijeva učenje korištenjem pravog značenja slobode.

Zbog toga se iz odgoja ne može isključiti autoritativnost koja čini mogućim provođenje autoriteta. To je plod iskustva i kompetentnosti, ali iznad svega zahtjeva prožimanje vlastitoga života i osobne uključenosti. Tek tada to postaje izraz prave ljubavi. Tek tada je odgojitelj svjedok prave istine i dobrote.

U odnosu s nastavnikom učenik razumije vrijednost pravila koja treba poštivati. Pravila nisu usmjerena sama na sebe nego su postavljena kako bi na najbolji mogući način mogli dijeliti bogatstvo osobnog i zajedničkog života.

6.3.1. Kućni red

Kućni red u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji s pravom javnosti u Virovitici propisan je Pravilnikom o kućnom redu, dok su Etičkim kodeksom propisana pravila ponašanja u Školi i školskom okruženju neposrednih nositelja odgojno-obrazovne djelatnosti u Školi.

6.3.2. Odgojna pravila

Odgojna pravila Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici proizlaze prvenstveno iz Evanđelja po kojemu se nastoji pristupiti učenicima i roditeljima. Učenike se odgaja učeći ih istinskim neprolaznim i kršćanskim vrijednostima te ih se potiče na promjenu neprihvatljivog ponašanja. Pri tome uvelike pomaže primjer i odnos nastavnika, kao i vjerski odgoj u Školi.

6.3.3. Bonton škole

U Katoličkoj klasičnoj gimnaziji s pravom javnosti u Virovitici pozdravlja se s *Hvaljen Isusu i Marija!* te se učenike uči pristojnom ponašanju i ophođenju s drugima. Razvija se svijest suživota s prirodom i njezina očuvanja, pristojno se ponaša na zajedničkim okupljanjima u Školi i izvan nje te se čuva unutarnji i vanjski prostor Škole. U liturgijskim slavljinama potiče ih se na aktivno i dostojanstveno sudjelovanje.

6.4. Oporavak i osnaživanje

Odgojni i obrazovni rad treba obilježavati i prilagodljivost koja će omogućavati prilagodbu konkretnim situacijama koje se događaju u razredu i svakom pojedinom učeniku. Samim time stručna služba organizira radionice i vježbe kojima želi potaknuti učenike na vrednovanje dobrih odnosa, poštivanja jedni drugih, razvoju socio-emocionalnih vještina, a sve to utemeljeno na evanđeoskoj poruci ljubavi.

Također je važno sve ovo uzeti u obzir kod određivanja mjera za oporavak i osnaživanje učenika koji imaju problema u ponašanju, razvoju ili kojih drugih problema s kojima su nastavnici i škola upoznati radi jasnoće postupanja u prekršajnim situacijama.

6.4.1. Pedagoške mjere

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta donijelo je koncem kolovoza 2015. novi Pravilnik o kriterijima za izricanje pedagoških mjera. Svrha izricanja neke pedagoške mjere je utjecanje na promjenu ponašanja učenika kome je izrečena te primjer za ponašanje drugim učenicima. Pedagoške mjere trebaju potaknuti učenike na odgovorno i pozitivno ponašanje prema obvezama i okruženju. Izriču se prema težini zbog povrede dužnosti, neispunjavanja obveza, nasilničkog i drugih neprihvatljivih ponašanja, a one su opomena, ukor, strogi ukor i preseljenje u drugu školu.

6.5. Vrednovanje

Praćenje odgojnoga ciklusa svakako treba završiti s vrednovanjem. Svaki ozbiljan posao zahtjeva dobru pripremu te razne faze koje se odvijaju unutar određenoga programa te, na kraju, završava vrednovanjem. U toj stavci iznose se sve faze odgojno-obrazovnog procesa zajedno s ciljevima koje smo postavili na početku te se promatra i ocjenjuje postignuto kako bi sljedeća faza bila još bolja. U odgojno-obrazovnom procesu odgovornost vrednovanja pripada nastavnicima koji na ovaj način, isto tako podučavaju učenike kako da završe neki posao. Kao što nastavnik postavlja ciljeve na početku svoga rada tako to treba tražiti i od učenika. Nastavnik ima komponente po kojima vrednuje svakog učenika tako i učenik treba dobiti parametre koje vrednuje kod nastavnika. Tako nastavnik pokazuje interes prema svom učeniku jer dopušta da on vrednuje način na koji radi. Ovdje se ne traži suđenje osobi nego vrednovanje njezinoga rada, iskustvenog učenja. Zato se za takvo vrednovanje pripremaju objektivni čimbenici koje će svaki učenik moći vrednovati.

Naša škola priprema vrednovanja za učenike i nastavnike međusobno te vrednovanje škole od strane roditelja. Svakako da je vrednovanje složena stvar te ne može biti samo rezultat aritmetičke sredine, zato stručni tim škole u svojoj mjerodavnosti vrednuje proces napredovanja koji svaki učenik ostvari od svoga dolaska u školu do kraja školske godine. Vrednovanja koje rade učitelji, roditelji dobivaju dva puta godišnje (polugodište i kraj godine) zajedno s ocjenama.

6.5.1. Izvještaji na polugodištu i na kraju školske godine

Preporučuje se da katolička škola izradi svoj sustav praćenja svakoga pojedinog učenika kako bi roditelj dobio izvješće ne samo o znanju koje učenik usvaja, nego i o odgojnoj dimenziji koja je jednako važna kao i znanje. Praćenje učenika i na toj razini omogućava cjelovit pristup odgoju jer će i roditelj i razrednik imati cjelovit uvid u sve dimenzije razvoja bitne za praćenje učenika. To se posebno odnosi na predmetnu nastavu gdje je više sudionika u odgojno-obrazovnom radu s učenicima.

6.5.2. Ankete o učiteljima i stručnoj službi

Kako bi učenici naučili vrednovati ono što primaju i od koga primaju, dobro je napraviti jedanput godišnje analizu rada svih zaduženih u odgojno-obrazovnom procesu. Izrada anketa za vrednovanje treba biti prepuštena stručnjacima na tom području (primjerice školskim psiholozima) koji u suradnji s Vijećem odgojno-obrazovne zajednice trebaju definirati parametre važne za vrednovanje. Učenike svakako treba uputiti u važnost i značenje jednog takvog pristupa jer nisu samo nastavnici koji ocjenjuju njih nego oni uče i usvajaju kako procjenjivati kvalitetu rada s njima samima. To ih podučava odgovornosti i ozbiljnom pristupu svakom predmetu koji slušaju.

6.6. Suradnja s drugim (katoličkim) školama

Suradnja između katoličkih škola na nad/biskupijskom i nacionalnom planu traži dobro cijele ljudske zajednice. Jača koordinacija i zajednički rad urodit će i obilnijim plodom. Škole su pozvane podijeliti među sobom razna područja istraživanja, priopćavajući jedne drugima svoja otkrića i razvijajući sve inicijative koje mogu doprinijeti većoj suradnji.

Prije svega važnost je stavljena na susrete katoličkih škola na nad/biskupijskoj razini kako bi se škole jedne nad/biskupije upoznale, izmjenjivale iskustva te si bile međusobna potpora. Susreti mogu biti formativnog, duhovnog ili rekreativnog karaktera, a svrha im je jačanje svijesti pripadnosti mjesnoj crkvi koja je tu da se brine za sve navedeno.

6.6.1. Susreti katoličkih osnovnih i srednjih škola na biskupijskoj razini

Hodočašće katoličkih škola u Voćin – Prvu subotu u mjesecu svibnju, tradicionalno se održava hodočašće djelatnika i učenika svih katoličkih škola Požeške biskupije u biskupijsko marijansko svetište u Voćinu.

6.6.2. Susreti katoličkih škola na državnoj razini

U travnju će se održati susret djelatnika svih katoličkih škola u Republici Hrvatskoj, koji će ujedno biti i trajna formacija istih.

LITERATURA:

1. BENEDETTO XVI, Lettera alla diocesi e alla città di Roma sul compito urgente dell'educazione, Vatican, 21. siječnja 2008.,
http://w2.vatican.va/content/benedict-xvi/it/letters/2008/documents/hf_ben-xvi_let_20080121_educazione.html
2. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *Il laico testimone cattolico della fede nella scuola*, 1982.
3. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *La scuola cattolica*, 1977.
4. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *La scuola cattolica alle soglie del terzo millennio*, 1997.
5. DRUGI VATIKANSKI KONCIL, *Gravissimum educationis*, u: *Dokumenti*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1980.
6. HBK, *Odredbe o katoličkim osnovnim i srednjim školama*, Zagreb, 2013.
7. KONGREGACIJA ZA KATOLIČKI ODGOJ, *Vjerska dimenzija odgoja u katoličkoj školi*, *Kršćanska sadašnjost*, Zagreb, 1989.
8. UFFICIO NAZIONALE PER L'EDUCAZIONE, LA SCUOLA E L'UNIVERSITA, *Essere insegnanti di scuola cattolica, Orientamenti operativi*, Roma, 2008.
9. ZAKONIK KANONSKOG PRAVA: proglašen vlašću pape Ivana Pavla II.: s izvorima, Glas Koncila, Zagreb, 1996.